

18. Ki az, aki fárad értünk...

1. Ki az, a - ki fá-rad ér-tünk, S szer-zi bol-dog - sa - gun-kat,

És min-den-ben ki ve - zé - rünk? Te vagy, Jé - zus, Te ma-gad!

2. Sokkal előbb, mint születtünk, Reánk gondot fordítál,
Hogy örökre el ne vesszünk, A kereszten meghaltál.
3. Az ember csak azt szereti, Kit barátjának mondhat;
Ellenséget is szeretni, Ezt csak Te tanítottad.
4. Te vagy kegyelmeddel velünk, Fénnyel, vérrel s Lélekkel;
Te veszed el büntetésünk, Lelkünket üdítve fel.
5. Üdvösséget szerzél nekünk S boldogságot lelkünknek.
Szomorúság, bánat eltűnt, Helyet adva örömmek.
6. Megváltónk, mert ontád véred, Szívünk megindulva sír.
Boldog az, ki szeret téged, Mindent nyer, ki téged bír.
7. Úgy készítsed fel a lelkünk, Hogy keressük kedvedet.
Vezess minket, maradj velünk, Érezzük hű kezedet.
8. Bár sötétben vezet utunk, Te vagy mindig a fényünk;
Bár a halál felé futunk, Mégis Te vagy reményünk.
9. Tiszta szívből hõn szeretünk, Erre méltó csak Te vagy.
Ha örülünk, ha szenvedünk, A lelkünk téged óhajt.
10. Ó, világ, bármint kísértesz, Jézusunkat nem hagyjuk;
Vissza immár nem térítesz, Hűségünket megtartjuk.